

אמר להו: שקילו גלימא דטרופאי! והיינו, שחייב המטריף לשלם, ואפילו מהבגד [הגלימה] שעל כתפיו, על הנזק שגרם, שהטריפה שלא כדין, וכתוצאה מכך האכילה לכלבים.

החיא קשיתא, גרעין של תמר, דאישתבח במרה, שנמצא בתוך המרה.

אמר רב אשי: כי הוינן כי רב כהנא אמר: בכגון הא, ודאי דרך סימפונא דכבד נקט, ואתאי. ודאי שנכנס הגרעין דרך הקנה, וממנו הגיע דרך סימפון הכבד אל המרה. שאין אפשרות שהגרעין ינקב את הוושט או המעיים ולצאת משם, ולנקב את המרה, ולחדור אליה דרך הנקב.

אף על גב דלא קא נפקא, שכאשר מנסים להוציא את הגרעין מהסימפון אי אפשר להוציאו משום שהסימפון דחוק - מירבל הוא דרביל ליה, על ידי נענועי הבהמה במשך ימים רבים הוא נדחק לסימפון!

והני מילי בגרעין דדיקלא. אבל בגרעין דזיתא — מיבזע בזע. שהרי הוא מנקב כמחט, ומאן דמטריף במחט, מטריף גם בגרעין של זית.

אמר רבי יוחנן: למה נקרא שמה של הריאה בשם "ריאה"?

משום שהיא מאירה את העינים.

איבעיא להו: הא דאמרינן שהריאה עוזרת לראיה, האם כוונת הדברים היא לאכילה, שהאוכל בשר ריאה ראייתו משתפרת, או על ידי סמנין, שהנוטל סמנין המאירים את העינים ומערבן עם בשר הריאה, הרי אף היא עוזרת בעירובה עם הסמנין לשיפור

הראיה?!

תא שמע: דאמר רב הונא בר יהודה: אוזא נמכר בזוזא, וריאה דידה, המעורבת בסמנין, נמכרת בארבעה זוזים.

ואי סלקא דעתך לאכילה של הריאה כשלעצמה אמרינן שהיא מאירה את העינים, אמאי איצטריך לקנות את הריאה בארבעה זוזים? לינקט אוזא שלם בזוזא, וליכול? אלא מוכח, שרק על ידי עירובה של הריאה עם סמנין היא מאירה את העינים, ולכן כשהיא מעורבת עם הסמנין שוויה הוא ארבעה זוזים.

תו איבעיא להו: אינקבה ריאה — היכא, במקום, דממשמשא ידיה דטבחא. האם תלינן את הנקב במישמוש הטבח, ומכשירים אותה, או לא תלינן?

רב אחא בר נתן אמר: תלינן.

מר זוטרא בריה דרב מרי אמר: לא תלינן.

והלכתא — תלינן.

אמר רב שמואל בריה דרבי אבהו: אבא, מרישי כלי [מראשי הדרשנים המשמיעים לציבור את דבריו] דרפרם הוה, ואמר — תלינן!

אמרוה להא מילתא קמיה דמר זוטרא בריה דרב מרי — ולא קבלה!

אמר רב משרשיא: כוותיה דאבוה דאבא, רב אחא, מסתברא. דהא תלינן בזאב שבא ונטל בני מעיים, והחזירן כשהן נקובין — שהזאב ניקבם. ולא חיישינן שמא היו בהם הנקבים לפני השחיטה, והזאב במקום